

Titel: Udrag fra Begrebet Angst

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ba-kom-shoot-ba-217.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **carentia imaginis dei; defectus justitiæ originalis** : lat. »savnet/manglen af Guds billede; tab af den oprindelige retfærdighed/fuldkommenhed«, udtryk, der er kendt fra den skolastiske, dvs. den katolske teologi, der i den senere middelalder søgte at gennemtænke kirkefædrenes lære med inddragelse af den aristoteliske filosofi for at skabe enhed i den katolske kirkes lære. Jf. A. Hahn *Lehrbuch des christlichen Glaubens* (332,23), s. 363, hvor begreberne »carentia justitiæ originalis s.[ive] imaginis divinae« indgår i den skolastiske og semipelagianske teori om arvesynden; jf. også G.B. Winer *Comparative Darstellung* (332,22), s. 54f. og s. 61. – Det er ikke rigtigt, når Vigilius Haufniensis hævder, at protestantismen forkaster disse bestemmelser, fx siges det udtrykkeligt i *Apologia Confessionis Augustanae* (333,36) 2, 15-23, om de her anførte bestemmelser, at den lutherske lære ikke har forkastet de gamle kirkefædres forståelse af arvesynden, men at denne lære er trængt bag om skolastikernes spidsfindige spørgsmål og på ny har bragt den bibelske forståelse af arvesynden frem i dagens lys, jf. »Den augsburgske Troesbekjendelses Apologie, forfattet af Philipp Melanchthon«, i *Den rette uforandrede Augsburske Troesbekjendelse* (309,3), s. 128-134. (*Die Bekenntnisschriften* (333,14), s. 150ff.). Og i *Formula Concordiae* (334,8) 2. del, »Solida Declaratio«, 1, 10, godkendes: »carentia, defectus seu privatio (...) iustitiæ originalis seu imaginis Dei« (»savnet, tabet eller manglen af (...) den oprindelige retfærdighed eller Guds billede«), jf. *Libri symbolici* (333,14), s. 640 (*Die Bekenntnisschriften*, s. 848). I sine *Loci theologici* (udgaven fra 1548) skriver Melanchton: »Peccatum originis est carentia justitiæ originalis«. Jf. også A. Hahn *Lehrbuch des christlichen Glaubens*, s. 399, hvor de luthersk-evangeliske bekendelsesskrifters opfattelse af arvesynden beskrives bl.a. med udtrykkene: »Carentia s.[ive] defectus justitiæ originalis s.[ive] imaginis divinae« (»Savnet eller tabet af den oprindelige retfærdighed eller det guddommelige billede«). Til forskel fra den katolske lære om arvesynden spiller disse bestemmelser af den oprindelige synd dog kun en supplerende rolle i den lutherske dogmatik, jf. *Formula Concordiae* 2. del, 1, 11 (*Die Bekenntnisschriften*, s. 848f.).

I trykt udgave: Bind 4 side 333 linje 34